

tudi prav mične, po enej strani rumeno rudečkaste, po drugej bledejsje. Navadno ima tudi enako pošti rudečkasta pike, kar je zelo lepo. Velikosti je srednje, deloma drobnejše, kar tudi povzroči, da se lažje dalje ohrani. Sklenem danes ta opis z željo, da bi se ta vsega priporočila vredna vrsta prav obilno razširila med pridnim našim narodom. Če bi kdo želel cepičev te vrste, dostavim, da jih podpisani lahko mu nekaj pošlje, le v pravi čas, kje v svečanu, naj se mu oglasi

F. M. Pohorski.

Sejmovi. Dne 2. januarija v Bučah in pri sv. Juriji na južni železnici. Dne 5. januarija v Celji in v Radgoni. Dne 7. januarija v Lučanah in na Bregu v Ptuji.

Dopisi.

Iz Očeslavca pri Kapeli. (Društvo.)

V nedeljo, to je dne 22. novembra t. l. je imelo „Ščavniško sadjarsko društvo“ občni zbor pri načelniku Alojziju Kreftu v Očeslavcih. Zbralo se je precejšnje število društvenikov in prišli so tudi drugi posestniki, da so pristopili k društvu, ker so sprevideli, da ono deluje v prid in za zboljšanje kmetijskega stanja. Prečastiti g. Alojzij Šijanec, župnik iz Negove, so navzočim v kratkem pojasnili vprašanje: „Kako je ravnati z zrelim sadjem in kako se ono najbolje uporablja?“ K izvrstni razpravi so še dostavili, da bi se posestniki Ščavniške doline sploh morali bolj pečati s sadjerejo, ker se tukaj pridelano sadje ne razpošilja samo po Evropi, ampak že tudi čez morje v Afriko in v Azijo, kar je dokaz, da se naše sadje hitro ne skvari in da je sposobno za daljno pošiljatev. Volil se je potem novi odbor, v katerega so bili enoglasno izvoljeni sledeči: g. Alojzij Kreft, predsednikom in blagajnikom, č. g. Alojzij Šijanec, podpredsednikom, g. A. Vogrinec, tajnikom in gg. M. Vreča, A. Jurjevič in J. Košar, odbornikom. Novi odbor je sklenil, naj se izreče pismena zahvala preč. g. dr. Iv. Križaniču, kanoniku v Mariboru, za poslano podporo v denarjih in g. Svitoslavu Hauptmanu, dosedanjemu podpredsedniku in ustanovitelju društva, za trud, katerega je žrtvoval društvu v korist in prebivalcem Ščavniške doline v blaginjo. Tudi tem potom še enkrat izrekamo omenjenima gospodoma prisrčno zahvalo. Konečno še opozarjamo vse tiste društvenike, katerim ni bilo mogoče se občnega zbora vdeležiti in tedaj društvenine za prihodnje leto še niso vplačali, da naj to skoraj storé, ker bi to posebno utegnilo tistim v korist dohajati, kateri hočejo od društva kupovati drevesca, katera se bodo že v prihodnjem letu prodajala in sicer društvenikom ceneje kakor neudom. Društvenino prejema blagajnik g. Al. Kreft v Očeslavcih.

Od Hudinje. (Dež. hiralnica.) Lep hram lepša Vojniško okolico. To je namreč hiralnica, katera se je začela zidati leta 1890 ter se je letos, izyzemši nekaj malosti, dokončala. Strel in vihrajoči prapori pri hiralnici, kakor tudi raz hiš v Vojniškem trgu na sv. Štefana je kazalo da bode nekaj posebnega. In to je tudi bilo. Prišel je namreč Nj. ekselenca grof Wurmbbrand, deželni glavar in grof Attems pregledat in odpret deželno hiralnico. Množica velika je radovedna skupaj tekala. Bil je okr. glavar dr. Wagner in Celjski mestni očetje z njihovo „krono“-rožico dr. Neckermanom, deželni poslanec dr. Dečko, vojniški „gemeinderoti s purgermajstrom“, Vojniško duhovništvo in učiteljstvo, Vojniški in zanaprej tudi hiralnični ordinarij dr. Žižek. Vse je ravno gledalo in radovedno oči opiralo, kako bodo „žegnali ta sihenaus“. Ali dragi Slovenci, nemški liberalci, ki nam režejo kruh narodnih naših pravic za naš slov. denar in sicer drag denar in težek naš trud, se kaj mnogo ne zmenijo za slovenskega kmeta najsvetejši čustvi, sv. vero in njihov, nam vsem mili jezik slovenski. In zakaj? Za to, ker mi ne zahtevamo povsod svojih pravic, ker ne pokažemo vrat nemčurjem, kadar nas pri volitvah nagovarjajo, da bi ž njimi volili, zato, ker mi pri nemčurjih kupujemo. Slovenci! Kedar se bode te vendar spametovali!*) Kadar si je pregladal Nj. ekselenca deželni glavar celo poslopje, nagovoril ga je v posebni hiši grof Attems in ga prosil, naj odpre hiralnico. Wurmbbrand mu je zahvalil ter rekel, da se povsod enako skrbi pri deželnem odboru, za zgornjo in spodnjo Stajersko, za Slovence in Nemce, kateri vsi bodi le ena družina. Mi temu ne rečemo druzega, kakor to, da bi gospodje „zgoraj“, posebno pa deželni glavar, to tudi v djanji pokazali, ker besede nam nič ne pomagajo.

Od sv. Križa na Murškem polji. (Nesrečno rovanje.) V zadnjem času se je nemčurjem greben tako nategnil, da same drznosti že več ne vejo, kaj še bi proti Slovincem storili. V Ljutomeru imajo svoje pribežališče. Tam se že šopirijo, kakor kokot na gnoji. Žalostno, da pri narodujakih nekje ne najdemo več tiste vztrajne in neustrašne delavnosti, kakoršnja smo videli v prejšnjih letih. Vse je nekako zaspalo in medlo. Drugo leto imajo v Ljutomeru občinske volitve in nemčurji se zdaj že bahajo, da jih bodo še iz tretjega razreda vrgli. Kak razloček med nekdanj in zdaj! Okolica je sicer narodna, ali ona bi lahko veliko več pripomogla, kakor zdaj stori. Med ljutomerskimi nemčurji najdemo večinoma takšnih, ki živijo od slovenskih kmetov. In-zakaj ljutomerski okoličani

*) Da smo, gospod, Vam čez daljše besede Vaše potegnili rdečo črto, ne zamerite, kajti sicer bi naši bralci še teh Vaših besed ne dobili pred oči. Ured.

ne morejo že enkrat priti do zdrave pameti, da je to največja bedastoča in oslarija, ako nemškutarjem nosimo peneze in jih podpiramo! Čudno ni pač to, ako se zavedni in narodni kmetje sami že začnejo gibati. Med seboj bi se utegnili dramiti, nagovarjati in trdno zavezati, da pri nemškutarjih ne bode več kupili nobene reči. Kaj pa nam to hasni, ako samo z jezikom pravimo, da smo Slovenci; to moramo tudi v djanji pokazati. Kje stoji pisano, da bi mi morali tistega podpirati, ki nás hoče iz lastne hiše, kakor psa vreči? Tako delajo le neumneži in norci! Začnimo se držati zlatega pregovora, ki pravi: Svoji k svojim!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ker še na cesarskem dvoru teče čas žalosti vsled smrti dveh nadvojvod, zato letos o novem letu ni slovesnega vzprejema pri Nj. veličanstvih, kakor je to druga leta. — V torek, dne 29. decembra je nastopil novi minister nemške liberalne stranke, grof Gandolf Kuenburg svojo službo. Da si se pričakuje še drugih sprememb pri vladi, vendar še doslej ni taci objavljeneh, gotovo pa je, da je nemška liberalna stranka sedaj več ali manj na vrhu. Za nas in sploh za konservativno stranko bliža se čas boja. No bodi, mi se ga ne bojimo! — Izmed deželnih zborov so zadnje tri dni tega leta trije na svojem delu, nižjeavstrijski, solnograški in stajarski. Posebnega pomena pa njih posvetovanje nima. — V štajarskem dež. zboru bode najbrž treba povišati deželne priklade od 32 na 33 procentov t. j. za eden goldinar pri sto goldinarjih državnih davkov. To pa se izgodi zavoljo oskrbovalnih vsprejetišč, torej zavoljo potepuhov. Za ta vsprejetišča dolaga doslej okr. zastop, ako in kolikor jih je v kakem okraji, poslej pa bi-prezela stroške za-nje cela dežela t. j. vsi plačevalci davka. Ne vemo, če je za to že le toliko potrebe, tudi se nam ne zdi to po vsem pravično. — Koroška dežela je razupita, da je najbolj liberalna pa tudi najbolj nemška. Oboje je resnično, samo da se reče na mestu nemška bolje nemčurska, kajti dobra tretjina prebivalcev je slovenska, ali ta se tlači tako pri raznih uradih, kakor pri vseh volitvah ter se zato ne more pokazati v svoji polni moči. Upamo pa, da bode s časom tudi tamkaj bolje za slov. kmeta. — Kolikor je podoba, ostane na Kranjskem še dalje nesrečni razpor med Slovenci in nismo brez strahu, da se on s časom ne raztegne še na sosednje dežele in v največje veselje nemškutarjev in lahonov. — Državni poslanec, prof. Šuklje je imel v torek shod svojih volilcev v Novem mestu ter je razlagal, zakaj da bode treba v drž. zboru vzprejeti trgovinske pogodbe, če tudi ni brez

vsega pomislek gledé na carino pri vinu v pogodbi z Italijo. Tudi mi sodimo, da obveljajo te pogodbe, ker imajo tudi dobre, za naše dežele koristne strani. — Dež. zbor v Gorici se je sešel v ponedeljek ter je privolil v to, da se dež. priklade pobirajo tudi za prihodnje leto, kakor doslej: na to pa je zastopnik c. kr. vlade preložil posvetovanje njegovo na prihodnje leto, more biti tje do srede februvarija. — V mestnem zastopu v Trstu so hoteli laški svétniki djati necega kapelana na tožnjo klop, češ, da je v svoji pridigi žalil italijanske prebivalce. Ces. vlada pa je celo stvar preiskala ter je našla, da tega g. kaplan ni storil in tako je mestni zastop pogorel s „svojo klopjo“. — Poslanec z Istre, prof. Špinčič je izstopil iz „kluba konservativcev“ ter ostane „divjak“ t. j. ne stopi v noben drug klub. Ne znamo, čemu je to storil, toliko pa vemo, da bode poslej še manj opraviil v drž. zboru. — Na Hrvaškem je malo upanja, da se zapreči madjaronstvo, kajti Starčević in njegovi možje niso nič kaj za to, da se jim pridruži pravi Hrvat, če prav ga boli madjaronstvo. Za to bode treba drugih mož in kedaj jih dobi hrv. ljudstvo? — Ogerški državni zbor je vlada razpustila in je ob enem že tudi razpisala volitve v meseci februvarji. Ni dvoma, da bode vladna stranka še močnija po novih volitvah. Kdor ima kladivo v rokah, njemu ni treba skrbi za nakovalo.

Vunanje države. O božiči so sv. oče Leon XIII. vzprejeli kardinale Rimske cerkve in so jim rekli, da jim bode še naprej delalsko vprašanje v prvi vrsti na skrbi — vprašanje, katero se čuti sedaj že po vsem voljnem svetu. — Italija terja od naše države nek otok v adrijanskem morji, Pelagosa, češ, da je otok lašk. Čudno, prej pa tega ni videla. Otok pa je sicer mal in nihče ne prebiva na njem. — Francoska vlada se pripravlja na vojsko. Ona misli že na to, naj dobi ljudstvo, ki prebiva v kaki trdnjavi, kedar je vojska, živež na stroške države. To je sicer pravično, toda ali je že sedaj treba za to posebne postave? — V Pariz se pričakuje v meseci februvariji ruska carica; to ni brez pomena. — Škof Anžeski, monsignor Freppel je umrl, najodličniši zagovornik kato. liške stranke. — Na Angleškem se pripravljajo vse stranke na boj pri volitvah v drž. zbor. Irsko ljudstvo pa še sedaj nima vodje na mestu Parnella. Nesrečni razpor zavira tudi ondi poštene može v delovanji za pravice kat. ljudstva. — Na Nemškem se čuti že hudo, da se ljudje selijo s kmetov radi v mesta ter se tu pomnožuje po njih ubogo, s časom nezadovoljno ljudstvo. Misli se, da bode treba omejiti pravico naseljevanja. Ni brez vsega ta misel, toda ali stori že postava v tem kaj, to vprašanje še čaka odgovora. — Kakor je znano, pritožila se je francoska vlada pri sultanu, ker